

[Steen Folke]

For det tredje spørgsmålet om øget indflydelse til EF-Parlamentet. Her sagde udenrigsministeren, så vidt jeg forstod det, at den tekst, der kan opnås enighed om, er af generel karakter. Det er jo ikke så frygtelig oplysende. Jeg vil gerne have at vide, om den tekst, der er tale om på dette punkt, faktisk betyder noget i retning af udvidet samrådsprocedure eller høringsadgang eller andre ændringer i forholdet mellem Ministerråd og Parlament – eller andre ændringer, der i det hele taget kan ændre og styrke Parlamentets indflydelse.

For det fjerde: ministeren nævnte som et udestående punkt dette med fælles udenrigspolitik som en del af det langsigtede mål. Her forstod jeg at regeringen klart sagde fra, og det er udmærket. Det vil man dog ikke være med til. Jeg har et opklarende spørgsmål. Jeg forstod på ministeren, at der kun var ét andet EF-land, der var enigt med Danmark i denne holdning. Vil det sige, at enten Grækenland eller Frankrig – nu gætter jeg – altså i virkeligheden godt vil være med til at have fælles udenrigspolitik som langsigtet mål?

For det femte er der spørgsmålet om en udbygning af det kulturpolitiske samarbejde – og også her en eller anden form for formalisering af det i kraft af, at der bliver et afsnit om det i det dokument, man arbejder frem imod. Det vil jeg gerne tage afstand fra, men jeg forstod på udenrigsministeren, at det vil regeringen ikke. Regeringen er altså indstillet på, at det kulturpolitiske samarbejde, som hidtil intet har haft med EF-samarbejdet at gøre, nu skal have en eller anden mere formaliseret status i kraft af, at der bliver et særligt afsnit om det i denne erklæring eller dette dokument. Jeg vil gerne have præciseret regeringens holdning på dette punkt: om jeg forstod rigtigt, at regeringen ikke var modstander af det.

Det er en række punkter til opklaring, men jeg må indrømme, at jeg synes, udenrigsministerens besvarelse af forespørgslen her faktisk var noget ildevarslende. Jeg var godt klar over, at der var arbejdet kraftigt videre i EF med sagen i det forløbne trekvarte år, siden vi sidst havde den til drøftelse her, men jeg var egentlig ikke klar over, dels at man var så relativt langt, at man måske kan skimte et resultat næste forår, dels at den danske regering trods alt – så vidt jeg

har forstået det – var med til at give indrømmelser eller gå med til en række ting à la dem, jeg nu har nævnt, men altså også har stillet spørgsmål om, fordi jeg selvfølgelig gerne vil være helt klar over, at jeg har forstået det rigtigt.

Jeg mener, at hvis regeringen går med til en akt eller et dokument, der indeholder nogle af disse ting, så er det et meget beklageligt skridt i den forkerte retning.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er i princippet enigt med udenrigsministeren i hans besvarelse af forespørgslen her i dag. Man må huske, at holdningerne inden for Fællesskabet jo er forskellige. Nogle lande ønsker en vidtgående integration, andre lande har den opfattelse, at det er et samarbejde mellem suveræne stater, mens en tredje gruppe af lande ønsker at uddybe dette samarbejde, når man taler om Den europæiske Union.

Kristeligt folkeparti har med tilfredshed bemærket, at der ikke har været tilslutning til at oprette et fælles råd for samarbejdet under Fællesskabet og det europæiske politiske samarbejde, men at Ministerrådet fortsat tager stilling til fællesskabsspørgsmål, og at udenrigsministrene tager stilling til det europæiske politiske samarbejde.

Vi noterer også, at Londonrapporten af 1980 har afløst Københavnsrapporten af 1973 og Luxembourgrapporten af 1970, og at man har fastholdt grundlaget for EF-landenes udenrigspolitiske samarbejde, hvorefter samarbejde om de sikkerhedspolitiske forhold er opgivet, ligesom tanken om et internationalt sekretariat for EPS også er det.

Kristeligt folkeparti støtter udenrigsministeren i Danmarks afvisning af, at EPS skal føre en fælles udenrigspolitik, ligesom vi må afvise at gå ind under forpligtelsen til at formalisere en europæisk akt inden for et nærmere bestemt åremål.

Vi giver tilslutning til en udbygning af medlemslandenes samarbejde med henblik på en lovtilnærmelse – under forudsætning af, at Danmarks suverænitet og selvbestemmelsesret ikke anfægtes. For kristeligt folkeparti er det væsentligt at få EF til at fungere bedre inden for de bestående rammer fremfor at ændre rammerne, og vi mener, at kræfterne nok må samles om dette fremfor at